

S. GREGORII
NAZIANZENI

THEOLOGI

ORATIONES

TRES,

Apologeticus, De amore erga Pauperes, &
In Natalem diem Saluatoris nostri:

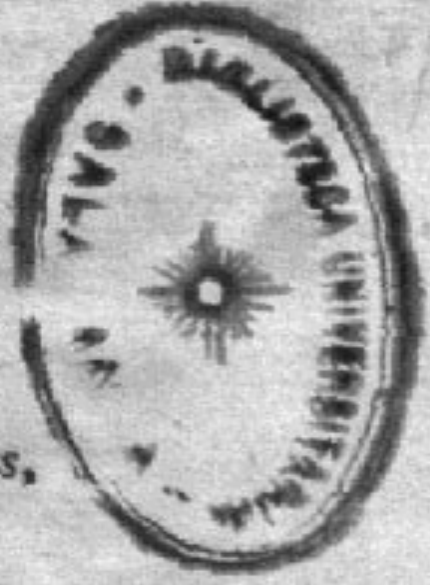
A Iulio Gabrielio Eugubino Latine reddita.

Eiusdem in easdem Scholia.

*Emendationes in omnia, quae Graecè extant, ipsius
Theologi scripta, ex multis vetustissimis, ac
probatissimis exemplaribus eruta.*

Reliqua sequens pagina indicabit.

num. 5. ca. num. 35.

ANTVERPIÆ

Excudebat Christophorus Plantinus,
Prototypographus Regius.

M. D. LXXIII.

Coll. Soc. I. S. S. Salm. ex dono Regum.

ANTONIO³

CARAE CAR-

DINALI AMPLISSIMO

Julius Gabrielius S. P. D.

ET V S institutum,
quod ad hanc diem te-
nui, quoties volui ali-
quid à me elaboratum
emittere, vt scilicet il-
lud principi cui piam viro dicarem,
id ipsum mihi in hoc paulò maio-
rum vigiliarum munere edendo cò-
minus prætermittendum duxi, quò
magis verebar, non defuturos, qui
consilium meum reprehenderent,
vel quòd in sacris litteris non ita
diu versatus, ausus fuerim, Theo-
logum adeò grauem, atque diffici-
lem omnino attingere, vel quòd ea
è Græco in Latinum verterim, quæ

LECTORI

IULIUS GABRIE-

LIVS S. D.

DOSTQVAM Deo,
que ipsius est beni-
gnitas, mee menti
lumina præferente,
sensi tandem, me pul-
chram illam quidem,
sed captiuam mulierem, humanam in-
quam sapientiam, adamasse, nihil mihi
fuit potius, quàm vt eius caput abra-
derem, vngues circunciderem, seruilibus-
que totam exuerem vestibus, ex ancilla
denique dominam, quantum in me esset,
ex Moabitide Israelitem efficerem. Ita-
que animum meum ad memoriam illius
Davidis dicti, Narrauerunt mihi iniqui
fabulationes, sed non vt lex tua, identi-
dem reuocans, decreui profanorum stu-
diorũ vanitate posthabita ad sacrarum
litterarum grauitatem confugere, & ijs

A S

relictis

S. G R E G O R I I

N A Z I A N Z E N I T H E O -
L O G I O R A T I O, Q V A*rationem reddit, cur in Pontum aufugerit,**atq; inde rursus redierit, postquam Presbyter creatus est, simulque declarat, quæ, quantâque sit Sacerdotij professio, & qualem oporteat esse Episcopum.*

V I C T V S sum, & victum me esse, fateor, subditus fui Do- Psal 36.
 mino & oravi eum: volo enim beatissimus David dicēdi mihi suppeditet exordium, vel potius is, qui in Davide locutus est, atque etiam nunc per eum loquitur, quandoquidem is est optimus ordo in omni tum sermone, tum opere instituendo, ut à Deo incipias, & in Deum pariter desinas. Causam autem vel superioris meæ secessionis, & imbecillitatis animi, qua adductus elongavi fugiens, & mansi procul à vobis tempore non paruo fortasse, his quidem, quos nostri desiderium tenet, vel præsentis mansuetudinis & mutationis consilij, qua impulsus iterum me vobis tradidi, alius aliam suspicetur licet, ac proferat, pro suo quisque in nos amore, aut odio, his quidem culpa me minimè liberantibus, illis verò benignè etiam recipientibus: nihil enim æquè iucūdum accidit hominibus, atque de alienis rebus temerè loqui,

B

SCHOLIA IN S. GREGORII NAZIANZENI THEOLOGICI APOLOGETICVM.

POSTQVAM presbyter creatus est] Ne cui forte in sacris litteris parum exercitato, quibus in primis conabor scholis hisce meis, quantum fert ratio mei instituti, consulere, aliqua iniiciatur dubitatio, dum videt, simul nonnunquam presbyteri, sacerdoti, & Episcopi mentionem fieri, non alienum putavi, statim in ipsa huius luculentissima orationis inscriptione, siue ab ipso auctore, siue ab alio quopiam apposita illa quidem fuerit, aliqua de his tribus nominibus adnotare. Sciendum est igitur, quamuis Episcopus presbytero, vel Sacerdote verè sit tum dignitate, tum potestate superior, siquidem, vt docet S. Hieronymus in epist. ad Euagrium, Presbyter in Episcopo continetur, Episcopus in presbytero non item; tamè consueuisse veteres, eosdem Episcopos, & presbyteros vocare, quia illud, vt ait idè S. Hieronymus, est nomen dignitatis, hoc aetatis. id cum ex aliis locis, tum precipue ex tertio capite prioris epist. ad Tim. & ex primo ad Titum aperte colligitur. neq; tamen cum audis hìc, Nazianzenum presbyterum creatum esse, velim existimes, eum tunc Episcopum esse factum. nam, vt S. testatur Hieronymus, germanus eius discipulus, atq; etiam ex ipsius epistola 36. ad Gregorium Nyss. colligitur prius Sasimorum, quàm Nazianzenus Episcopus fuit. Sed Nazianzi Episcopatum eo tempore pater obtinebat, qui iam aetate confectus, cum

Versioni huic trium orationum Sancti Gregorij Nazianzeni, & earundem scholiis, non inesse offensionis periculum, sed ea utiliter excudi posse, subscribendo attestor. LXXI I. 8. Kal. Iul.

I. Molanus, Regiæ Catholicæ Maiestatis librorum censor.

SUMMA PRIVILEGII.

REGIS Catholici priuata lege sancitum est, ne quis hūc librum, cui titulus est, S. Gregorij Nazianzeni Theologi Orationes tres, à Gabriele Eugubino Latinè redditæ cum eiusdem in easdem scholiis & emendationibus, &c. in hisce Maiestatis suæ provinciis, præter Christophorum Plantinum Architypographum ante sex annos imprimat, aut alibi impressum venum adferat; vt latius patet in diplomate dato Bruxella, 9. Martij M. D. LXXI.

Signat.

I. de Langhe.